

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-4808/2025-12

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu po sucu toga suda Goranu Felji, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice Suzane Firec, OIB 27394708020, iz Slavanskog Broda, Naselje Slavonija II 3/5, zastupane po punomoćniku Ivanu Adžiću, odvjetniku u Zagrebu, protiv tuženika OTP banka d.d., OIB: 52508873833, iz Splita, Ulica Domovinskog rata 61, zastupanog po punomoćniku Miroslavu Plašćaru, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Žurić i Partneri d.o.o. iz Zagreba, radi utvrđenja ništetnosti, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 01. srpnja 2026., u prisutnosti punomoćnika tužiteljice odvjetnika Vinka Adžića i punomoćnice tuženika Anamarije Jukić, odvjetničke vježbenice u Odvjetničkom društvu Žurić i Partneri d.o.o., dana 22. srpnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuju se ništetnim odredbe Ugovora o kreditu broj 56318/06 od 17. studenog 2006. koji je sklopljen između prednika tuženika SOCIETE GENERALE - Splitske banke d.d. kao Kreditora i tužitelja Suzane Firec kao Korisnika kredita, kojima je ugovorena obveza tužitelja da predniku tuženika plati naknadu za obradu kredita, dakle točka 5. Ugovora u dijelu u kojemu je ugovoreno da naknada za obradu kreditnog zahtjeva iznosi 2,00% od iznosa odobrenog kredita i naplaćuje se jednokratno odmah po potpisu Ugovora.

II. Nalaže se tuženiku OTP banka d.d., OIB: 52508873833, naknaditi tužiteljici Suzani Firec, OIB 27394708020, trošak parničnog u iznosu od 1.163,09 eura sa zateznom kamatom tekućom od 22. srpnja 2026. do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem za tri postotna poena referentne stope, koja je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih

postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi od 14. srpnja 2025. navodi kako je tužiteljica kao korisnik kredita sklopila sa prednikom tuženikom Ugovor o kreditu broj 56318/06 dana 17. studenog 2006. u iznosu od 17.738,41 CHF u kunskoj protuvrijednosti prema kupovnom deviznom tečaju prednika tuženika na dan korištenja kredita. Navodi da je tužiteljici naplaćena naknada za obradu kredita u iznosu od 1.612,82 kuna dana 22. studenog 2006. Također navodi da je tuženik nepošteno i nezakonito primjenjivao ugovornu odredbu članka 5. predmetnog Ugovora o kreditu o tzv. ulaznoj naknadi na koji način je doveo tužiteljicu u neravnopravan položaj u kojem isti nije mogao utjecati na sadržaj unaprijed pripremljenog ugovora, odnosno o kojem se nije pojedinačno pregovaralo s tužiteljicom. Slijedom navedenog, tužiteljica predlaže utvrditi ništetnim odredbe Ugovora o kreditu broj 56318/06 od 17. studenog 2006. koji je sklopljen između prednika tuženika SOCIETE GENERALE - Splitske banke d.d. kao Kreditora i tužitelja Suzane Firec kao Korisnika kredita, kojima je ugovorena obveza tužitelja da predniku tuženika plati naknadu za obradu kredita, dakle točka 5. Ugovora u dijelu u kojemu je ugovoreno da naknada za obradu kreditnog zahtjeva iznosi 2,00% od iznosa odobrenog kredita i naplaćuje se jednokratno odmah po potpisu Ugovora, uz pripadajući parnični trošak sa zateznom kamatom tekućom od dana donošenja prvostupanjske presude do isplate.

2. Tuženik je podnio odgovor na tužbu u kojem je osporio tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti te je u bitnom istaknuo da je ugovorna odredba o naknadi za obradu kreditnog zahtjeva valjana ugovorena, te da je jasno razumljiva i lako uočljiva. Također navodi da je tuženik u cijelosti informirao tužiteljicu o njezinoj obvezi na plaćanje navedene naknade i o istoj je bio upoznat tijekom pregovora oko ugovaranja predmetnog Ugovora o kreditu, te su joj informacije o istoj bile dostupne. Navodi da navedena ugovorna odredba ne uzrokuje značajne neravnoteže u pravima i obvezama među strankama. Ističe i prigovor zastare. Stoga predlaže sudu odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti uz naknadu troška parničnog postupka tuženiku.

3. Tijekom postupka, sud je izvršio uvid u svu spisu priloženu dokumentaciju: presliku prometa po računu (list 5-11), presliku Ugovora o kreditu broj: 56318/06 od 17. studenog 2006. (list 12-13), presliku otplatnog plana (list 14-16). Sud je također proveo dokaz saslušanjem tužiteljice (list 44-45).

4. Tužbeni zahtjev je osnovan.

5. Između stranaka nije sporno da su stranke, i to tužiteljica kao korisnik kredita i prednik tuženik kao kreditor, sklopili Ugovor o kreditu broj 56318/06 dana 17. studenog 2006. na iznos od 17.738,41 CHF u kunskoj protuvrijednosti prema kupovnom tečaju kreditora na dan korištenja kredita (članak 1. Ugovora), s rokom otplate od 84 mjeseci (članak 3. Ugovora), pa se navedeno neće posebno obrazlagati.

6. Sporno je, je li odredba članka 5. predmetnog Ugovora o kreditu u dijelu koji se odnosi na obvezu korisnika kredita platiti 2% od iznosa odobrenog kredita, minimalno 200,00 kuna, jednokratno po potpisu ugovora nepoštena i ništetna, kao i pitanje zastare.

7. U odnosu na navedenu odredbu iz članka 5. predmetnog ugovora u dijelu koji se odnosi na obvezu korisnika kredita platiti tzv. ulaznu naknadu, valja istaknuti da je odredbom čl. 269. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05. i 41/08., dalje ZOO) propisano je da je objekt ugovorne obveze činidba koja se može sastojati u davanju, činjenju, propuštanju ili trpljenju te da činidba mora biti moguća, dopuštena i određena, odnosno određiva, dok je odredbom čl. 270. st. 1. ZOO-a propisano da kad je činidba nemoguća, nedopuštena, neodređena ili neodrediva, ugovor je ništetan.

8. Odredbom čl. 81. st. 1 Zakon o zaštiti potrošača (Narodne novine broj 96/03 dalje - ZZP), važećim u vrijeme sklapanja konkretnog Ugovora o kreditu, propisano je da se ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, dok je u st. 2 propisano da se smatra da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranoga standardnog ugovora trgovca, dok je u st. 3. propisano da činjenica da se o pojedinim aspektima neke ugovorne odredbe, odnosno o pojedinoj ugovornoj odredbi pojedinačno pregovaralo ne utječe na mogućnost da se ostale odredbe tog ugovora ocijene nepoštenima, ako cjelokupna ocjena ugovora ukazuje na to da se radi o unaprijed formuliranom standardnom ugovoru trgovca, dok je u st. 4 propisano ako trgovac tvrdi da se o pojedinoj ugovornoj odredbi u unaprijed sastavljenom standardnom ugovoru pojedinačno pregovaralo, dužan je to dokazati.

9. Odredbom čl. 84 ZZP propisano je da nije dopušteno ocjenjivati jesu li poštene ugovorne odredbe o predmetu ugovora i cijeni ako su te odredbe jasne, lako razumljive i lako uočljive, iz čega proizlazi da su nepoštene one odredbe ugovora koje su nejasne, koje nisu lako razumljive i koje nisu uočljive te je odredbom čl. 87 st. 1 ZZP propisano da je nepoštena ugovorna odredba ništava.

10. Tuženik u ovom postupku nije dokazao da se o predmetnoj odredbi prilikom sklapanja predmetnog ugovora pojedinačno pregovaralo o toj spornoj odredbi, te da je odredba bila točno određena, odnosno određiva.

11. Naime, iz navedene odredbe proizlazi da se u konkretnom slučaju radi o tipičnom formulacijskom obrascu ugovora, unaprijed sročenom i priređenom od strane banke, koji korisnik kredita može ili potpisati ili ne. Isti ugovor sadrži odredbu koja se odnosi na obvezno plaćanje tzv. ulazne naknade za obradu kredita i uz uvjete koje odredi kreditor međutim u ugovoru nije navedeno od čega se ista sastoji. S obzirom na navedeno jasno je da se o odredbama akata kreditora koji reguliraju materiju kreditiranja, a koji su sadržani u samom ugovoru po prirodi stvari ni ne može pojedinačno pregovarati, pa je logično da se nije moglo pojedinačno pregovarati niti o spornoj odredbi ugovora.

12. Također navedeno proizlazi i iz iskaza tužiteljice, kojeg je sud u cijelosti ocijenio kao uvjerljiv, iskren, životan i logičan, u kojem navodi da prilikom sklapanja predmetnog ugovora o kreditu nije mogla pregovarati o ugovornim odredbama istog te joj je rečeno da plati što mora platiti, a dokumentaciju je pripremila sama banka. Nije razumjela odredbu o tzv. ulaznoj naknadi.

13. Budući da je u ovom postupku utvrđeno da sporna predmetna odredba nije određena, a niti odrediva, niti je o istoj tužitelj mogao pregovarati s tuženikom, to je ista u smislu odredbe čl. 270. st. 1. ZOO-a ništava. Po pravnom shvaćanju ovog suda sporna ugovorna odredba je zaista prouzročila značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana i to na štetu tužiteljice kao potrošača te je kao takva nepoštena, a time i ništava i u smislu odredbe čl. 87. st.1. ZZP. Bitno je i istaknuti, da je unašanjem spornog dijela odredbi u ugovor, na način kako je to učinjeno i naplatom tzv. ulazne naknade tužiteljica financijski oštećena jer je tuženik povrijedio zakon na njezinu štetu.

14. Slijedom svega navedenog, sud je prihvatio tužbeni zahtjev kao pod točkama I. izreke presude i utvrdio ništetnom odredbu članka 5. predmetnog Ugovora o kreditu koja se odnosi na obvezu korisnika kredita platiti tzv. ulaznu naknadu. Ovdje treba ukazati i na stajalište prihvaćeno na sastanku predsjednika Građanskih odjela županijskih sudova i Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanog 5. studenoga 2020. broj Su IV – 308/2020 gdje je dan odgovor na pitanje: „Je li ništetna ugovorna odredba iz ugovora o kreditu kojom je ugovoreno pravo banke na naknadu za prijevremenu otplatu kredita u smislu odredbe čl. 49. Zakona o zaštiti potrošača?“ Ugovorna odredba iz ugovora o kreditu kojim je ugovoreno pravo banke na naknadu za prijevremenu otplatu kredita u smislu odredbe čl. 49. Zakona o zaštiti potrošača može biti utvrđena ništetnom, ako se o toj odredbi nije pregovaralo.“ Iako se ovdje ne radi o naknadi za prijevremenu otplatu kredita već naknadi za obradu kredita, po mišljenju suda, prethodno navedeno stajalište Građanskog odjela Županijskih sudova i Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske se može analogno primijeniti i na naknadu za obradu kredita.

15. U odnosu na prigovor zastare tuženiku se ukazuje na pravno shvaćanje s prve sjednice Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske (1/20) održane 30. siječnja 2020. : "Zastarni rok u slučaju restitucijskog zahtjeva prema kojem su ugovorne strane dužne vratiti jedna drugoj sve ono što su primile na temelju ništetnog ugovora, odnosno u slučaju zahtjeva iz članka 323. stavak 1. ZOO/05 (članak 104. stavak 1. ZOO/91) kao posljedice utvrđenja ništetnosti ugovora, počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena ništetnost ugovora." Isto je stajalište potvrđeno je na prvoj sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske (1/22) održanoj 31. siječnja 2022. broj: Su-IV-33/2022-2. Stoga je sud prigovor zastare tuženika ocijenio neosnovanim.

16. Slijedom navedenog, sud je prihvatio tužbeni zahtjev tužiteljice kojim predlaže utvrditi ništetnim odredbe Ugovora o kreditu broj 56318/06 od 17. studenog 2006. koji je sklopljen između prednika tuženika SOCIETE GENERALE - Splitske banke d.d. kao Kreditora i tužitelja Suzane Firec kao Korisnika kredita, kojima je ugovorena obveza tužitelja da predniku tuženika plati naknadu za obradu kredita,

dakle točka 5. Ugovora u dijelu u kojemu je ugovoreno da naknada za obradu kreditnog zahtjeva iznosi 2,00% od iznosa odobrenog kredita i naplaćuje se jednokratno odmah po potpisu Ugovora, kako je i odlučeno kao pod točkom I. izreke ove presude.

17. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbama čl. 151., 154. st. 1. i 155. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25 - dalje: ZPP) i čl. 19. Zakona o sudskim pristojbama ("Narodne novine" br. 118/18 i 51/23). Sud je tužiteljici priznao trošak u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, ("Narodne novine" br. 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22, 126/22, 138/23 dalje: Tarifa) prema vrijednosti predmeta spora u vrijeme poduzimanja svake radnje te troškovnikom. Trošak se odnosi na sastav tužbe od 14. srpnja 2025. sukladno Tbr. 7.1. Tarife u iznosu od 100 bodova, za sastav podneska od 16. rujna 2025. sukladno Tbr. 8.1. Tarife u iznosu od 100 bodova, te za sudjelovanje na ročištima od 13. i 29. siječnja 2026. sukladno Tbr. 9.1. Tarife u iznosu od 2x100 bodova što ukupno iznosi 400 bodova. Obzirom na vrijednost boda od 2,00 eura sukladno Tbr. 54 Tarife navedeni trošak tužiteljice iznosi 800,00 eura, što uvećano za 25% PDV-a sukladno Tbr. 46 Tarife iznosi 1.000,00 eura. Tužiteljici je valjalo priznati i trošak na ime sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 53,09 eura te na presudu u iznosu od 110,00 eura odmjerene sukladno Zakonu o sudskim pristojbama i Tarifi sudskih pristojbi pa ukupno dosuđeni trošak iznosi 1.163,09 eura, kako je i odlučeno pod točkom II. izreke ove presude.

18. Sud nije prihvatio zahtjev tužiteljice za naknadom troška za sudjelovanje na ročištu za objavu presude obzirom isto nije potrebno za vođenje parnice (čl. 155. st. 1. ZPP-a) te obzirom da se presuda po objavi ističe na internetskoj stranici e-oglasna ploča suda te je uredno pozvane stranke mogu preuzeti i neposredno u sudu (čl. 335. st. 9. i 10. ZPP-a),

U Zagrebu 22. srpnja 2026.

Sudac:
Goran Felja

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana, a koji rok se računa:

- od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje, ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu, bez obzira je li na isto pristupila, odnosno
- od dana primitka prijepisa presude, ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje.

Žalba se podnosi pisano, u četiri istovjetna primjerka, putem ovog suda Županijskom sudu.

DNA:

1. Tužiteljici po pun. uz rješenje o pristojbi na tužbu u iznosu od 53,09 eura i na presudu u iznosu od 110,00 eura
2. Tuženiku po pun.

Broj zapisa: **9-3088b-0ef42**

Kontrolni broj: **06fab-725ad-589ac**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.